

От. Защото сърдца-та ни съм твърдъ *растлъни*. “Сърдце-то е най лъстиво отъ всичко, и твърдъ *растлъно*” (Пер. 17; 9). “Защото илотско-то мъдроране е *вражда* на Бога; защото не ся покорява на законъ-тъ Божий, нито може: защото които съм въ плоть, не могатъ да угодъятъ на Бога. Рим. 8; 7, 8: 3; 10-18: Гал. 5; 19-21: Быт. 6; 5.

П. Когато Иисусъ ны призовава да отидемъ при него за да ся спасемъ, ные синца що правииъ?

От. “Начинаме да ся отричаме.” Лук. 14; 16-20: Мат. 22; 3-6. Притч. 1; 24-31: Дъян. 24; 24, 25.

П. Ные ядосуваме ли ся нѣкога на оныя, които ни казуваатъ грѣхове-ты ни, и ны съвѣтуватъ да ги оставимъ и да служимъ Богу?

От. Ядосуваме ся. “Не може свѣтъ-тъ да въ мрази: а мене мрази, защото свидѣтелствувамъ за него, че дѣла-та му съм лоши.” (Иоан. 7; 7): А сега *тырсите да мя убияте*, *человѣка*, който ви говорихъ истинѫ-тѫ, коѫто съмъ чюлъ отъ Бога.” Иоан. 8; 40: Ис. 53; 3: Дъян. 7; 52-60.

П. Человѣческо-то сърдце що казува за Господа Иисуса?

От. “Не щемъ тогова да царува надъ насъ..,” Лук. 19; 14.

П. Огъ какви прочее сърдца имаме нужда преди да отидемъ при Христа?

От. Отъ новы сърдца. “*сърдце чисто направи въ мене, Боже: и духъ правъ поднови вътрѣ въ мене.* „ Пс 51; 10.